

MELDURIN

– Sjálvandi skal eg ikki átaka mær uppgávur, har eg komi í eina interessu-konflikt við mín setning sum kanningarstjóri. Men annars siggi eg ikki trupulleikan í at arbeiða fyri tað almenna, samstundis sum eg eri kanningarstjóri, sigur Annfinn V. Hansen.

Mynd: Álvur Haraldsen

letur eitt annað aðalráð koyra málið, sigur Annfinn V. Hansen.

Ítøkiliga málið skuldi koma fyri í rættinum nú í desember, men er fyribils útsett, tí at eitt vitni fær ikki møtt tann ásetta dagin. Málið er gamalt, frá 2010, og snýr seg um lønarkrøv hjá fyrrverandi starvsfólkum í gamla Uttanríkisráðnum. Tað hevur tí einki við setningin hjá kanningarstjóranum at gera. Og sum longu nevnt metir metir Annfinn V. Hansen seg ikki vera ógegnigan av tí:

– Nei, tað geri eg ikki. Politiska ábyrgdin av tí, sum tað málið snýr seg um, liggur ikki hjá løgmanni. Men sjálvandi hevur Løgmansskrivstovan »arvað« málið frá Uttanríkisráðnum, og situr jú løgmaður. So tí havi eg gjørt av, at eg møti ikki upp í rættinum í hasum málinum, so leingi eg eri kanningarstjóri, sigur Annfinn V. Hansen.

Ordrabókin

Men ítøkiliga málið rører tó við grundleggjandi spurningin, um ein kanningarstjóri kann arbeiða fyri tann, ið hann skal kanna?

– Tað avgerandi er interessu-konfliktin. Advokaturin er pr definition óheftur, men er heftur í mun til tey mál, hann førir, argumenterar Annfinn V. Hansen.

Nýsetti kanningarstjórin hevur hug at seta tingini enn meira upp á spíssin:

– Eg vit fara so langt sum at spyrja, um eg kann føra eina sak fyri ella ímóti tí almenna. Tí ert tú ógegn-

igur av at føra eitt mál fyri tað almenna, so ert tú eftir mínum tykki eisini ógegn-igur av at føra eitt mál ímóti tí almenna. Gegnið gongur báðar vegir. Og er tað ein eingin føroyskur advokatur vera kanningarstjóri, sigur Annfinn V. Hansen við einum skeivum smíli.

Samstundis sum Annfinn V. Hansen sigur seg ikki vilja arbeiða fyri Løgmansskrivstovuna, meðan hann er kanningarstjóri, so sær hann ongan trupulleika í at átaka sær uppgávur fyri onnur aðalráð ella stovnar undir aðalráðunum..

– Nei, tað geri eg absolutt ikki. Sjálvandi skal eg ikki átaka mær uppgávur, har eg komi í eina interessu-konflikt við mín setning sum kanningarstjóri. Men annars siggi eg ikki trupulleikan í at arbeiða fyri tað almenna, samstundis sum eg eri kanningarstjóri, sigur Annfinn V. Hansen.

Politikkurin

Annfinn V. Hansen hevur eisini eina fortíð í politikki. Hann stillaði upp fyri Fólka-flokkin, og umboðaði eisini flokkin sum varamaður á løgtingi. Seinast var í november 1995.

– Ja, eg stillaði upp, væl saktans av somu orsök sum flestu onnur. Eg vildi broyta nakað, vildi gera ein mun. Men eg má bara spyrja, um tað skal útihýsa mær frá mínum faki, spyr Annfinn V. Hansen og svarar enn einaferð sjálvur:

– Sjálvandi havi eg ikki

gloymt tað, sum hendi tá. Men eg haldi ikki, at tað sum hendi fyri 18 árum síðani er viðkomandi í hesum sambandi. Og forrestin eru tað heldur ikki fólkaflakspolitakarar, sum eg skal kanna, leggur hann flennandi afturat.

Hóast hann sjálvur brúkar argumentið við teimum 18 árunum, so heldur Annfinn V. Hansen ikki, at støðan

» **Ja, eg stillaði upp, væl saktans av somu orsök sum flestu onnur. Eg vildi broyta nakað. Men eg má bara spyrja, um tað skal útihýsa mær frá mínum faki**

hevði verið so nógv øðrvísi, um aktiva, politiska lívið lá færri ár afturi.

– Nei, í prinsippinum ikki. Men tað valdast sjálvandi, hvønn leiklut eg hevði havt í politisku skipanini tá, sæð í mun til mín arbeiðssetning sum kanningarstjóri í dag, svarar Annfinn V. Hansen.

Relatiónirnar

Ikki minst í einum lítlum samfelag sum tí føroyska er lætt at koma í ta støðu, at kennskapur vinskapur gerst ein trupulleiki fyri gegnið.

– Jú, persónligu relatiónirnar hava avgjørt týðning, tá eg skal meta um mitt gegni at vera kanningarstjóri, sigur

Annfinn V. Hansen og tekur fram eitt dømi:

– Um tað til dómis vísti seg, at Kaj Leo og eg spældu bridge saman, so hevði tað givið mær ein gegnistrupulleika, nú eg skal kanna leiklutin hjá løgmanni í málinum um Skálafjarðartunnlin. Tað sama hevði gjørt seg galdandi, um eg plagdi at rógva út saman við Kára. Markið gongur, tá persónligu

meining. Tí so eru vit úti í sjálvuppfyllandi profetiini.

Annfinn V. Hansen sigur seg sakna substans í kritikk-inum:

– Eg haldi at málið er farið í sjálvsving, har søgurnar skapa seg sjálvar, sigur Annfinn V. Hansen, sum hevur hug at skjóta aftur, bæði eftir fjølmiðlunum og serfrøðini:

– Tað tykist vera ein spurningur um, hvussu pressan fær eina pannukøku at siggja øðrvísi út frá einum øðrum vinkli. Og serfrøðingarnir áttu at vitað, at sjálv lógin fyri Gjaldstovuráðið ásetir, at limirnir skulu ikki starvast í fyrisingini, og at teir eisini verða valdir eftir tilráðing frá yrkisfeløgnum.

Annfinn V. Hansen heldur ikki, at hansara formanssessur í Gjaldstovuráðnum gevur honum nakran gegnistrupulleika. Og heldur ikki formanssessurin í Arbeiðsmarknaðareftirlønargrunninu m (AMEG) er ein trupulleiki.

– Eg eri formaður í AMEG, einans tí eg eri formaður í Gjaldstovuráðnum. Tað er ásett í lógini, sigur Annfinn V. Hansen og heldur fram:

– Gegnisspurningurin bleiv einans aktuallur, tí at AMEG í summar fekk ein fyrispurning um, hvørt grunnurin kundi seta pengar í Skálafjarðartunnlin. Men grunnurin hevði ikki lógarheimildina og tí varð fyrispurningurin so at siga vendur í hurðini. Longri er tann søgan ikki, og tí meti eg meg ikki hava ein gegnistrupulleika av hesum, sigur Annfinn V. Hansen.

Úrslitið

Annfinn V. Hansen varð útnevndur kanningarstjóri 19. november, og hann er nú farin at savna saman tilfarið í málinum. Úrslitið av arbeiðinum verður savnað í eina frágreiðing, sum lýsir, hvørt fyrrverandi landsstýrismaðurin í innlendissmálum ella løgmaður hava gjørt nakað skeivt.

– Eg skrivi eina fakliga frágreiðing við lögfrøðisligum niðurstøðum. Eg skal ikki fella nakran dóm, men frágreiðingin skal lýsa fakta í málinum, og um nakað skeivt er farið fram, sammett við galdandi lóggávu, sigur Annfinn V. Hansen og heldur fram:

– Frágreiðingin skal vera somikið greið og niðurstøðurnar somikið væl lýstar, at serfrøðingar tá kunnu siggja neyvt, hvørji lögfrøðislig argument liggja til grund fyri niðurstøðunum. Tað skal bera til at eftirkanna tað úrslit, sum eg komi fram til.

Kanningarstjórin biður tí atfinningarsomu røddirnar goyma krútið:

– Tá frágreiðingin er liðug, ber til at gera fakligar metingar av tí arbeiði, sum eg havi gjørt. Tá kunnu onnur so meta um mítt arbeiði. Og tá fær løgtingið eisini frágreiðingina og kann gera við hana, sum løgtingið vil, sigur Annfinn V. Hansen.

Enn vil kanningarstjórin hvørki seta dato ella prís á kanningina av Kára P. Højgaard ella Kaj Leo Holm Johannesen.